

hvor Udvalget har stillet et Ændringsforslag om en Nedsættelse paa det oprindelige Tillægsbevillingsforslag. Det vedrører de kongelige Bygninger, særlig Amalienborg. Jeg skal bemærke, at det er en Sag, vi alle ere klare over, og som der navnlig indenfor Venstrereformpartiet aldrig har været Tvivl om, at vi vilde stille os ikke blot paa en sømmelig, men ogsaa imødekommende Maade overfor de naturlige Krav, der rejse sig om Vedligeholdelse af de Bygninger, som ere til Kongehusets Disposition. Der er kommet Forslag paa et meget sent Tidspunkt fra Ministeren angaaende Bevillinger paa dette Omraade. Der er kommet Forslag om en Restauration af Riddersalen i Frederik den VI.s Palæ, altsaa dels af Palæerne paa Amalienborg, som benyttes af Kongen personlig. Det stiller sig ganske vist noget tvivlsomt med denne Bevilling, dels fordi den er kommen meget sent ind, og dels fordi det kunde omtvistes, hvorvidt det var en Staten paahvilende Sag. Imidlertid er det oplyst i Skrivelsen, at det paagældende Rum, som spiller en betydelig Rolle ved Modtagelsen af corps diplomatique og ved andre solenne Lejligheder, ikke har været hoveddistandsat ved Overdragelsen til den nuværende Konge i 1863, da alt gik med meget stor Skyndsomhed. Det maa da efter det lange Tidsrum, der er gaaet, anses som stemmende med et naturligt Billighedskrav, at denne Restauration foregaar nu. Det andet Forslag, som ogsaa er kommet meget sent, er om Anbringelse af Vandklosetter nede paa Fredensborg Slot. Efter den meget energiske Skildring, som den højtærede Finansminister gav Finansudvalget af Forholdene paa Slottet, har Finansudvalget ikke paa nogen Maade turdet modsætte sig denne Bevilling, som i øvrigt ogsaa falder godt i Traad med den Bevilling, Finansloven gav, om jeg mindes ret, forrige Aar til Indrettelse af en septic tank nede ved Fredensborg. Derimod har man ment at kunne nedsætte en Bevilling til Vedligeholdelse af Palæerne paa Amalienborg, særlig et af Palæerne, med et Beløb af 5,860 Kr., hvilke dele sig i to forskellige Poster, 4,860 Kr. til et bestemt Foretagende og 1,000 Kr., som er en Nedsættelse bygget paa mere almindelige Motiver. Det enkelte Foretagende, der er Tale om, er Indlægning af et Varmtvandsanlæg, kun bestemt til at opvarme Vestibulen i et af Palæerne. Det har været Udvalget noget paafaldende, at denne Sag er kommen ind paa Tillægsbevillingsloven. Udvalget har fremdeles ikke kunnet finde Motiveringen

synderlig god for, at det skulde være saa nødvendigt i et Rum, hvor der findes en Kamin, at skabe et særligt Varmtvandsindlæg, og endelig har man ikke kunnet frigøre sig for en vis Tvivl, om det vilde være saa overordentlig heldigt i i denne gamle og vistnok ret skrøbelige Bygning at træffe disse Foranstaltninger, som i Reglen, efter hvad man ved om Hovedreparationsarbejde, medføre yderligere Foretagender. Heller ikke har det været Udvalget klart, om dette var et første Led i en almindelig Forandring af Opvarmningen i Palæet. Jeg mener derfor at være berettiget til paa Udvalgets Vegne at sige, at den Nægtelse, som Udvalget her indstiller, for saa vidt ikke er definitiv, som man anser det for fuldkommen naturligt, at man et følgende Aar kommer tilbage til denne Sag. Men da det ikke paa nogen Maade har Hastværk, ikke er en Foranstaltning, som er paa-trængende, har man ment det rigtigt at lade den gaa ud nu, navnlig da der i dette Aar saavel paa Finansloven som paa Tillægsbevillingen er endog meget betydelige Beløb til Vedligeholdelse af Palæerne paa Amalienborg. Med Hensyn til dette Punkt kunde jeg i øvrigt ønske at gøre den almindelige Bemærkning, at der er en vis Svag-hed ved Bevillinger, som man gaar til af visse Hensyn, enten det nu er patriotiske, Pietetshensyn eller lignende, idet man undertiden derved dispenserer sig fra at prøve Bevillingens Rigtighed i Retning af de Overslag, der gøres, og de Krav, der rejses, og man kunde saa tænke sig, at mindre samvittighedsfulde Arkitekter eller Entreprenører brugte dette til at gøre Overslagene rigelige og deres Fortjeneste meget høj. Udvalget tør ingenlunde udtale noget saa bestemt om dette Punkt, men man kan ikke tilbageholde en Formening om, at Overslagene til disse forskellige Bygningsforetagender ere ganske overordentlig høje. Og som et Symbol i saa Henseende, som et Udtryk for denne Sikkerhed om, at Overslagene ere meget rundelige, maa vort Forslag om Nedsættelse med 1,000 Kr. opfattes. Men der ligger en Ting til deri. Et æret Medlem af Finansudvalget har henledet Udvalgets Opmærksomhed paa, om Udgiften til disse i sig selv meget kostbare Restaurationer af Sandstensornamenter, Vaser, Pilastre og lignende — kostbare i og for sig og kostbare, fordi man paa Forhaand ved, at de neppe komme til at være en saa overordentlig lang Periode — ikke burde er-